

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om nordisk kabel-TV.

[Af Bertel Haarder (V) m.fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 65. Fremsat 26/3 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Det er et ganske fantasirigt forslag til etablering af en Nordsaterstatning, som venstre her lægger frem for os: en kabeltilkobling til satellitten. Beslutningsforslaget tager sigte på at skaffe næsten alle danske husstande – således hedder det – mulighed for at modtage svensk og norsk TV gennem en udbygning af de bestående fællesantenneanlæg. For at nå dette mål stiller man tre konkrete forslag: for det første skal regeringen ophæve det gældende forbud mod kabel-TV på tværs af kommunegrænserne, for det andet skal man ved lov sikre kabelforetagender ret til at fordele programmer beregnet for offentligheden mod betaling af en rimelig afgift til rettighedshaverne, og for det tredje skal man i forlængelse af det lige omtalte forslag optage forhandling med de andre nordiske lande om udveksling, dvs. gensidigt køb, af programmer via henholdsvis kabel og satellit, således at hvert land overtager forpligtelserne over for egne rettighedshavere. Tilsammen ganske interessant.

Hvad angår forslaget om at ophæve den kommunegrænse, der i dag gælder for fællesantenneanlæggene, skal jeg bemærke, at spørgsmålet allerede er taget op i radio-TV-udvalget under den mediekommission, som statsministeren har nedsat, og forslag om, hvordan man skal stille sig til denne og andre bestemmelser – der i øvrigt ikke er i radio- loven – som begrænser fællesantenneanlæggenes muligheder for at modtage og videre- sende udenlandske TV-programmer, vil sikkert fremkomme fra mediekommissionen. Og jeg regner med, at det vil ske inden så længe. Men det er ikke problemfrit at fjerne de gæl- dende restriktioner på området; det indebæ- rer ganske omfattende mediepolitiske og og- så økonomiske konsekvenser, som i sig selv må overvejes nøje.

I bemærkningerne til den del af forslaget, som handler om disse grænsers ophævelse, refererer man udførligt en østrigsk lov om kabel-TV, og det har slået mig med nogen undren, for nok er den østrigske lov interes- sant, men den er nok mindst interessant i denne sammenhæng, fordi den næsten nøjag- tigt svarer til bestemmelser, som vi i mange år har haft stående i § 3 i den danske radio- lov.

Det andet konkrete forslag går ud på, at der skal sikres kabelforetagender ret til at fordele alle mulige indenlandske og uden- landske programmer mod betaling af en ri- melig afgift. Her kunne forslagsstillerne nok med større ret have henvist til Østrig, der som det eneste land i Europa for nylig har gennemført sådan en ordning.

Men det problem, der røres ved, er et spørgsmål, som i årevis har været diskuteret rundt omkring i verden, navnlig i de europæ- iske lande, og som har givet og stadig giver anledning til en række retssager. Det er selve problemet om kabelspredningens lovlighed i forhold til de TV-selskaber, hvis programmer udsendes, og i forhold til de ophavsmænd, bl.a. filmproducenter, der har bidraget til programmerne.

Vi kan i dag fastslå, at det følger af inter- nationale aftaler, at kabelspredning af uden- landske TV-selskabers programmer i hvert fald under nogle omstændigheder kræver samtykke fra TV-selskaberne og de øvrige rettighedshavere, som derfor også kan give tilladelse mod en afgift. Fællesantenneanlæg- gene i Danmark har i modsætning til mange